

“Pământul oferă suficiente resurse pentru a satisface nevoile oricărui om, dar nu și lăcomia fiecăruia”

Mahatma Gandhi

Poate că nu toată lumea este conștientă de faptul că în ultima vreme în Nigeria apa potabilă și peștele comestibil sunt din ce în ce mai greu de găsit din cauza faptului că în această țară s-au produs deversări de petrol atât în zona de coastă, cât și la sol, similare celor comise recent de BP în Golful Mexic. De data aceasta însă, responsabilă pentru acest „dezastru silențios” este o altă companie multinațională, și anume Exxon Mobil, ce are de altfel aceeași proveniență, americană, la fel ca președintele care încearcă să lupte împotriva „tsunami-ului petrolier” ce afectează coastele statelor Florida și Louisiana.

În ultimele trei săptămâni, compania americană a fost sancționată de Guvernul Nigerian pentru cei aproximativ 300 (trei sute) de barili de petrol deversați în mod accidental în mai 2010.

Acest „cartonaș galben” arătat către compania Exxon Mobil este de fapt un semnal al unei puternice îngrijorări cauzate de faptul că în ultimii patru ani compania a comis un număr de circa 2.400 de deversări de petrol în această regiune. Fiecare dintre aceste scurgeri, petrecute în zona apelor foarte adânci sau în zona costieră în jurul deltei fluviului Niger, are consecințe asupra nutriției și economiei locale, de vreme ce este din ce în ce mai greu să prinzi un pește care nu miroase a petrol în zona respectivă. Nigeria se confruntă nu doar cu aceste probleme, ci și cu una dintre cele mai mari rate ale mortalității infantile din lume. Atunci când „corporațiile sustenabile” ajung să le distrugă teritoriile, această tristă statistică are mari șanse să crească din cauza „practicilor *environmental friendly*”. Prima dintre remarcile mele este de fapt o observație plină de dispreț la adresa presei internaționale care ignoră (cu doar câteva excepții) acest aspect, probabil pentru că niciun alt președinte la fel de faimos ca Obama nu este interesat de problemă și nu străbate preocupat respectivele zone de coastă sub ochii marilor rețele de televiziune sau pur și simplu pentru că acest subiect nu este la fel de apetisant ca cel care afectează Golful din fața opulentului Miami.

Navigând pagina de web pe care Exxon Mobil o dedică domeniului CSR (cu toate că această

Scris de Pierluigi Orati
Joi, 15 Iulie 2010 07:56

---

secțiune se numește Comunitate și societate), am găsit tematici ca matematica și știința, malaria, oportunitățile economice pentru femei, investiții în comunitate, drepturile omului, protecția muncii și locul de muncă, transparența, donațiile la nivel mondial, Raportul Corporate de Implicare Socială.

Mă voi axa pe câteva aspecte care mă pot conduce direct la problemele recente (ce, bineînțeles, nu au fost menționate pe frumoasele și "curatele" lor pagini de internet): protecția muncii și locul de muncă reprezintă un subiect care mi-a atras atenția încă de la început. În legătură cu acesta, ei declară: „Ne străduim să construim un loc de muncă fără incidente și o cultură care să respecte un obiectiv foarte clar și simplu pe care îl avem: <<Nimeni nu este afectat.>>”. Dând apoi click mai departe și căutând disperat și ceva dincolo de cuvinte, am găsit: “ExxonMobil s-a angajat să își deruleze activitățile într-o manieră care să protejeze și să promoveze siguranța și sănătatea angajaților noștri, a tuturor celor implicați în operațiunile noastre și a comunităților în care ne desfășurăm activitatea”. Și, chiar mai mult de atât, „ExxonMobil s-a dedicat diminuării riscurilor cu impact negativ și a efectelor asociate producției, folosirii și amplasării produselor noastre.”

Ei bine, după părerea mea, este evident faptul că „stau mai bine cu vorba, decât cu fapta” sau efectiv nu pun în practică ce propăvăduiesc.

În mod evident și din nefericire, Exxon Mobil nu este singura companie care adoptă această atitudine înșelătoare sub denumirea de „CSR” sau „sustenabilitate” ce tinde efectiv să inducă în eroare stakeholderii și investitorii ce aleg această companie ori alta pentru „bunele ei practici”.

Corporațiile au descoperit practicile de greenwashing de ceva timp deja, definiția acestui concept este după cum urmează (conform Wikipedia): „... practica unor companii care în mod necinstit își poziționează produsele și serviciile ca fiind ecologice, prezentând reducerile de costuri drept economii de resurse. Este vorba de o utilizare evident înșelătoare a PR-ului "verde" sau a marketing-ului "verde". Termenul de *greenwashing* a fost folosit de asemenea pentru a descrie organizațiile care încearcă să demonstreze că adoptă practici benefice pentru mediu.”

Până aici! După cum am spus deja în unul din articolele mele precedente, odată ce companiile, presate de opinia publică și de „investigații de presă serioase” sau chiar de analiști ai sustenabilității, sunt obligate să își admită greșelile și să adopte principiul „poluatorului care plătește” (asa cum am menționat în articolul meu în care am dezbătut cazul BP, acest principiu nu e o soluție).

În schimb, acum este timpul să se demareze o politică de *greedwashing* la nivelul acestor companii multinaționale care sunt orientate doar pe profit, fie el obținut prin „practici periculoase sau armate.”

Ceea ce mă inspiră să insist pe termenul *greedwashing* este cartea „Greed, the passion of having” (“Avarizia, la passione dell'avere” sau „Lăcomia, pasiunea de a avea”) scrisă de unul dintre cei mai renumiți și remarcabili profesori din Italia și din lume în acest domeniu, economistul Stefano Zamagni, Universitatea din Bologna, și John Hopkins Universitatea din

Scris de Pierluigi Orati
Joi, 15 Iulie 2010 07:56

Bologna, care a teorizat și publicat lucrări și pe tema Economiei Civile (Civil Economics).

Zamagni, după ce a conturat pentru cititorii săi o perspectivă foarte profundă și plăcută asupra istoricului lăcomiei ca și păcat de moarte din punct de vedere economic, pretinde că „în ultimul sfert de secol, aceasta a devenit și mai virulentă decât înainte, și a crescut spectaculos”.

Cred că aceasta este cheia către interpretarea stării curente a „falsei politici de CSR”, astfel tratată și în precedentul meu articol.

În loc de a practica exerciții de marketing ale corporațiilor *greenwashing*, începând cu propriile Consilii de Administrație și terminând cu responsabilii de CSR (de prea multe ori complet neimplicați în problemă, dar cu mare frică de șef), ar fi mai recomandat să se pună în aplicare o acțiune de *greedwashin* *g*, însă nu cu scopul de a maximiza profitul ca perspectivă singulară, ci pentru a crea valoare prin intermediul unor practici cu adevărat durabile, garantând astfel performanțe excelente pentru companii pe termen lung.

Pierluigi Orati este absolvent al unui curs de Master în Științe Sociale și este doctor în economie, cu o solidă experiență în aceste domenii. Timp de mulți ani s-a ocupat de relațiile cu analiștii din domeniul sustenabilității și investitorii, răspunzându-le la întrebări și oferindu-le informațiile necesare despre practicile CSR la nivelul Enel.

Crearea unei secțiuni pe pagina de CSR a Enel pentru a implica stakeholderii direct prin intermediul unei scalări multidimensionale (cântarul sustenabilității) au fost sarcinile specifice ale lui Pierluigi, iar numeroasele reacții ale acestor stakeholderi dovedesc succesul inițiativei.

Pierluigi a fost membru a Grupului de Lucru al GRI (Global Reporting Initiative) implicat în revizuirea și discutarea, la nivel global, împreună cu concurenții Enel și ONG-urile, a cooperării cu aceștia în elaborarea noilor linii directoare în domeniul CSR și detectarea principalilor indicatori ai performanței pentru companiile din domeniul energetic (EUSS).

Pierluigi este și jurnalist independent, membru al Consiliului de Conducere al Comitetului Științific al „La Finanza”, revistă bilunară de economie, finanțe și geopolitică.

El este în prezent, în puținul timp liber pe care îl are la dispoziție, consultant independent în domeniul sustenabilității și are o activitate zilnică, intensă și interesată, în cadrul Unității de Gestionare a Riscurilor de Țară a Enel, unde gestionează relațiile cu Agențiile de Creditare la Export (ACE) la nivel global.

Voga ecologiei și practicile de "greenwashing" transformate într-o atitudine mai sinceră, etică și lipsită de

Scris de Pierluigi Orati
Joi, 15 Iulie 2010 07:56

@ LinkedIn: <http://it.linkedin.com/in/pierluigi1973>

@ Twitter: mindipendent

Traducere realizată de Casa de Traduceri. Adaptarea: Iulia Popescu